

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ

ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ

Jeff Pippenger

2012-10-16

ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ 95 ਵਿੱਚੋਂ 4

ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਸਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਕਰੋ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ 20 ਸਫ਼ੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨੋਟਸ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਲੋਕ LiveStream 'ਤੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨੋਟਸ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ DVD 'ਤੇ ਦੇਖਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਲੇਖ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ। ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੈ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਚ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ 1843 Chart ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੱਚਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ।

ਕੱਲ੍ਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਮਾਪਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ Early Writings, ਸਫ਼ਾ 236 ਵਿੱਚ 2520 ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

ਮਾਰਚ 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਰਾਈਟ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੋਜਿਆ ਕਿ ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 2520, 2300, ਅਤੇ 1335 ਲਈ 1843 ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੋਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਫਿਰ 1844 ਵਿੱਚ ਮੰਨੇ ਗਏ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੇ ਹਨ [1843 ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ 2520 ਅਤੇ 2300 ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਿਆਂ], 1335 ਨਹੀਂ। 1335 ਈਸਵੀ ਸੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ; ਇਹ 1843 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ 2520 ਅਤੇ 2300-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈਆਂ, ਇਹੀ ਉਹ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਅਤਿਆਚਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਜੇਗ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸਤਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 2520 1844 ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ

ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਜੋ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ [1843 ਦੀ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ AD508 ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਿਆਂ]। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ 1843 ਦੀ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ," ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ 1850 ਦੀ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚਾਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਕ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ, 677 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਈ.ਸ. 1843 ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਉਹ ਕਤਾਰ ਹੈ [1843 ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਸੱਜੀ ਦੂਜੀ ਕਤਾਰ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ] ਜੋ 2520 ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਈ.ਸ. 1843 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਇੱਥੋਂ [ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ] 677BC ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ, AD1844। ਇਹ 2520 ਦਾ ਉਹ ਕਾਲਮ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤੰਭਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਠੀਕ ਹੇਠਾਂ "ਦੈਨਿਕ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਤੇ "ਦੈਨਿਕ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਅਰਥਾਤ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ, ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਧਰਮ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਸਵੈ-ਉੱਚਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥ।

ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਉੱਚਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦੂਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੱਕ ਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਠ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 2520 ਦੇ ਸਤੰਭਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਲੀਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 9 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ 2520 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤੰਭਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ 2520 ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ "Daily" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

"23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਵ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਸਰ ਹੋਇਆ, ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੱਧ ਨਾ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨ ਆਪਣਾ ਨਿਯਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ ਮੁੜਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ, ਗਲਤ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੇ ਤਦੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।"

ਫਿਰ ਮੈਂ "ਨਿੱਤ" (ਦਾਨੀਏਲ 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਬਲੀਦਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਪੁਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ "ਨਿੱਤ" ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਏਕਮਤ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਥ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਟੰਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਝੂਠੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਐਸੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਸੀ ਧਾਰਣਾ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲੈਣਗੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਐਸੀ ਮਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਭੀ ਅਸਲ ਭਲੇ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ; ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦੂਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਪਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਛੱਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਲਗਾਉਣ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਨ।” *Early Writings*, 74–76.

ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ *Early Writings*, ਸਫ਼ਾ 74 ਤੋਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ; ਪਰੰਤੂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇਕ ਵਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ *Early Writings* ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਹੀ ਬਿੰਦੂ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ “Daily” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ, *Early Writings* ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ—September 23rd।

ਠੀਕ ਹੈ। 23 ਸਤੰਬਰ—ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੋ—ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ 1850 ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ; 23 ਸਤੰਬਰ, 1850। ਇਸ ਦਾ “ਡੇਲੀ” ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਥਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਹੇ ਹਾਂ: “ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁਕਾਈ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।”

ਦੂਜੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਫਿਰ ਮੈਂ—ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੇਖਿਆ (ਦਾਨੀਏਲ 8:12) . . . .” ਹੁਣ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ—ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ

ਕਰਾਂਗੇ, ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ—ਜਦੋਂ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ"; ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਦਾਨੀਏਲ 12:11 ਅਤੇ 12।" 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾਈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਦਾਨੀਏਲ 11:31।" ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨੋਂ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ, ਜੇ ਜ਼ੋਰ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ 11:31 ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 12:11 ਵਿੱਚੋਂ ਪਛਾਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ?

ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 11:31 ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 12:11 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਹਟਾ ਦੇਣਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, sur ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਹਟਾ ਦੇਣਾ" ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਾ" ਹੈ।

ਪਰ, ਦਾਨੀਏਲ 8 ਵਿੱਚ, ਆਇਤ 11 ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਤ ਦਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਰੂਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉੱਪਰ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣਾ।"

ਇਸ ਲਈ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ Cruden's Concordance ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ Cruden's Concordance ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਬਰਾਨੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੂਨਾਨੀ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ—ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ 8, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ 11, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ 12—ਵਿੱਚੋਂ ਅਧਿਆਇ 11 ਅਤੇ 12 ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਹਟਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਹਟਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।" ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਗਾਨਵਾਦ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ 1290 ਅਤੇ 1335 ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਪਰ, ਦਾਨੀਏਲ 8 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ "ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ" ਹਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਧਰਮ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ "ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ" ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਹਨ।

ਪਰ ਇੱਥੇ *Early Writings* ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ 8:12 ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ 1882 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ *Early Writings* ਛਾਪੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹ "ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।

ਦੂਜੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਫਿਰ ਮੈਂ—ਨਿੱਤ' (ਦਾਨੀਏਲ 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ—ਬਲੀਦਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਪੁਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

ਹੁਣ, ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਾਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੈਮੀਨਰੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ।

ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਟਲੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸਟਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਆਯਤ ਬਾਰੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਤਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ—ਅਤੇ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਕਈ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਤਰਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੂਰਖ ਤਰਕ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਵਰਤਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਫਿਰ ਮੈਂ 'ਡੇਲੀ' (Daniel 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 'sacrifice' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ judgment hour cry ਦਿੱਤੀ ਸੀ।" ਇੱਥੇ ਉਹ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਤਰਕ ਹੈ: ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਇੱਥੇ 'ਡੇਲੀ' ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ; ਉਹ ਅਗੂਆਂ ਦੀ ਇਸ ਸਮਝ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ 'sacrifice' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ

ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਟਾਲਵੀ ਪਾਸਟਰ ਇਹ ਤਰਕ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਚੰਗਾ, ਅਗਲਾ ਵਾਕ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਪਾਸਟਰ ਜੀ।”

ਅਗਲਾ ਵਾਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ ‘daily’ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਏਕਮਤ ਸਨ; . . . .” ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ sacrifice ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਦੇਣਾ ਹੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਇੱਥੇ—and ਇਹ ਇੱਕ ਕਠਿਨ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਕਰਕੇ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ Spirit of Prophecy ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਗੁਆਈ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਅਤਿਸਯੋਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ; ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵਤ: ਸਹੀ ਹੈ।

ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ “Daily” ਬਾਰੇ ਝੂਠੀ ਧਾਰਣਾ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਦ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ‘ਤੇ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਬਾਰੇ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਟੀਫਨ ਹੈਸਕਲ ਇਸ ਅਗਰਦੂਤ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ “Daily” ਪੈਗਨਿਜ਼ਮ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਸ ਨੇ ਇਸ 1843 Chart ਨੂੰ ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਟੀਵ ਵੋਲਬਰਗ ਆਫ਼ ਵਾਈਟ ਹੋਰਸ ਮਿਨਿਸਟਰੀਜ਼ ਵਰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ, “ਭਲਾ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ‘ਤੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਮੌਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਮੌਕਫ਼ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ,” ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਇਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਮੌਕਫ਼ ਸੀ। ਪਰ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਦੇ ਦਈਏ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੌਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਪਰਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ, ਤਦ ਵੀ ਇੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੀ ਹਨ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੈੱਸ ਫੈਰਲ ਵਰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਵੈੱਸ ਫੈਰਲ; ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੈੱਸ ਫੈਰਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ‘ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂ। ਵੈੱਸ ਫੈਰਲ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਦ ਡੇਲੀ” ਦੇਹਾਂ—ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ—ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ? ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵੇਕ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਠੀਕ ਹੈ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ, ਇੱਥੇ “ਦੈਨੀਕ” ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਮੂਲ ਧਾਰਣਾ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ?

“ਫਿਰ ਮੈਂ—ਰੋਜ਼ਾਨਾ” (Daniel 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ—ਬਲੀਦਾਨ’ ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੱਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ—ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ,”

ਇਹੀ ਮੈਂ ਇਤਾਲਵੀ ਪਾਸਟਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ‘ਬਲਿਦਾਨ’ ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣ?”

ਅਤੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।

1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ‘ਡੇਲੀ’ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਮਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ।

“ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ” ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਅੱਗੇ ‘ਦੈਨਿਕ’ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

“1844 ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ “ਡੇਲੀ” ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੀ ਤਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਜ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ; ਇਹ ਉਹੀ ਤਰਕ ਹੈ ਜੋ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਭਿਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

—“ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ,”—ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ—“ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ। 1844 ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਕਸੌਟੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਕਸੌਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚਹੁੰ ਪਾਸੇ ਛਿੱਟੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਟੰਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।”

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਲੀ ਵਾਈਟ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਇਹ ਉਸ ਗੁੰਝਲ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਦੈਨਿਕ” ਸੰਬੰਧੀ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ; ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਹੈ।

ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣੀ ਹੈ: ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪੈਰਾ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ, ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਥਨ ਕਿ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ “ਡੇਲੀ” ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਫ਼ੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ ਸਕੋ; ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਟਕਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂ।

ਆਰਥਰ ਵਾਈਟ—“ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ”

ਪੁਰਾਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ [Early Writings, 74–75.] ਉਸ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬਾਰੇ ਉਸ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਵਿਲੀ ਵਾਈਟ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਆਰਥਰ ਵਾਈਟ ਨੇ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਛੇ-ਖੰਡਾਂ ਵਾਲੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਡੇਲੀ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ, EGW, ਖੰਡ 6, ਸਫ਼ਾ 252 ਉੱਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ,

“ਪੁਰਾਣੇ ਮਤ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ”—ਕਿ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ—“ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ [Early Writings, 74-75.] ਨੇ ਉਸ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤ ਉੱਤੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਰਾਇਆ ਸਮਿਥ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ।”

ਜੇ ਆਰਥਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ? ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਜੋੜਨਾ ਸੀ; ਪਰ ਆਰਥਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇੱਥੇ ਗਲਤੀ ਕਰ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ, “ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ [ਠੀਕ ਹੀ] ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, —ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ [Early Writings, 74-75.] ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ,— ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਸੀ।”

ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਗਲਤ ਸਥਿਤੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਹੀ ਸੀ।

—“ਨਵੇਂ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਕ”—ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਵਿਲੀ, A. G. Daniells, W. W. Prescott, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ—“ਨਵੇਂ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ।”

ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ Early Writings, ਪੰਨਾ 74 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਹੈ।

—“ਨਵੇਂ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਵਾਰੰਵਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹ ਕਥਨ ਕਿ ‘ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ’ (Letter 226, 1908) ਅਤੇ ‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ’ (Letter 250, 1908), ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਥਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਨ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਨੇਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।” Arthur White, EGW, volume 6, 252.

ਮੂਲ ਸੰਸਕਰਣ—ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੇਰਾਲਡ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1850

ਅਤੇ *Early Writings*, ਸਫ਼ਾ 74, ਇਹ ਕਦੋਂ ਛਪਿਆ ਸੀ? 1882; ਪੁਸਤਕ *Early Writings* 1882 ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਸੀ।

ਪਰ ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੁੱਢਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ Review and Herald, November 1, 1850 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਈ ਪੈਰਿਆਂ ‘ਤੇ ਮੁਸ਼ਤਮਿਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ।

ਅਸੀਂ ਸਫ਼ਾ 2 ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸਫ਼ਾ 3 ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ:

“ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਨੋਹਰਤਾ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ—ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ?—ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਦਿਉ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਉੱਤੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼—‘ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਵੇਚੋ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦਿਓ’—ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਭਰਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਫੈਲਾਈ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਆਲੱਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਲਾਡ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਭਨਾਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸਾਹੀ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ 'ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ' ਲਈ। ਐਸੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ, 'ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ,' ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਣ।

ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ 5:14, 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਬਚੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਬਿਮਾਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਲੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਤਦ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮੁੜ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਖ ਦੀ ਲੁੱਧ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਹਾਏ ਗਏ ਲਹੂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝ-ਬੁਝ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਸੱਤ ਆਖਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਉੱਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ—ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਨਾਸ਼ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੰਤ ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਉਸ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 1000 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਅਮਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੀਣਾਂ, ਮੁਕਟ ਆਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਪੁਸਤਕਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ—ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ; ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਦਰਜ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਦਰਜ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨ-ਪੁਸਤਕ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ, ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਮਰੇ ਹੋਏਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ! ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਲਈ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਪ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨਵਯਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ 1000 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ। ਫਿਰ 1000 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਯਿਸੂ, ਅਤੇ ਦੂਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਿਉਂਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਧਿਆ ਸੀ,' ਜਦੋਂ ਜਿਉਂਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਭਾਲਾ ਉਸ ਦੀ ਬਾਹ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਥਾਂ ਵੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਭਾਲੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਣਗੇ। 1000 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਫੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੋ ਭੱਜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜਿਉਂਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਹਨ। ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਦਾਨ ਉੱਤੇ ਟਿਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

ਫਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪੁਨਰ ਜੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਫੁਸਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਵਿੱਚਲੀ ਸੈਨਾ ਥੋੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਗਰ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੰਤ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਗ-ਉਦਿਆਨ ਦੀ ਸੇਭਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਸੁਹਣਾ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਵਾਣੀ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ,—“ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਧੰਨੇ, ਉਹ ਰਾਜ ਵਾਰਸੇ ਵਿੱਚ ਲਵੋ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪੈਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਨਗਰ ਦੇ ਫਾਟਕ ਬੰਦ ਕੀਤੇ, ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਪ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਫਾਟਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਨਗਰ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਚੋਟੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਯਿਸੂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਮੁਕਟ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦਿੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕਟ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਸੱਤ ਸਨ। ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਟ ਅਤਿ ਸੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਨ, ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਨਗਰ ਦੀ ਚੋਟੀ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ।

“ਤਦ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਫੂਕੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹ 1000 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਉਹੀ ਅੱਗ ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕੀਤਾ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਵੀ ਕਰ ਗਈ। ਟੁੱਟੇ-ਫੁੱਟੇ, ਚਿੱਥੜੇ ਪਹਾੜ ਤੀਵ੍ਰ ਤਾਪ ਨਾਲ ਪਿਘਲ ਗਏ; ਵਾਤਾਵਰਣ ਵੀ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਠੂਠ ਭਸਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਦ ਸਾਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈ, ਮਹਿਮਾਮਈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਮਹਿਮਾ, ਹੱਲੇਲੂਯਾਹ।”

“ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ—ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯੁਕਤਿਸੰਗਤ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਮੂਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹਨ। ਤਦ ਚਰਵਾਹੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਕਮਤ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੀ ਉਹ ਏਕਤਾ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਰਗ ਦੁਖਦਾਈ ਵੰਡਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਝੁੰਡ ਦੇ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਦਾ, ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ, ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।” —

ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਹੋਰ ਪੰਜ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹੀ ਪੰਜ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਆਖਿਰਕਾਰ Early Writings ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਪੰਜ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸੇ ਡੱਬਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਖੇਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ। ਵਿਖੇਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਨਾ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਲਈ ਮਿਸਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਵਿਖੇਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਨਾ

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਉਤਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਗ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।”

ਫਿਰ ਮੈਂ “—Daily” ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ “—sacrifice” ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ “—Daily” ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਆ ਗਈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਥ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਅਤੇ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਉੱਥੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰ ਉਪਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਿਆ ਹੈ।” Review and Herald, November 1, 1850.

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?

ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਆਖਰੀ ਪੰਜ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੋਗੇ ਜੋ ਮੂਲ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ Early Writings, page 74 ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਗੀਆਂ।

ਸਭਾ ਵਲੋਂ: ਤਾਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਇਹੀ ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਹਨ?

ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ; ਇਹ ਇਸ ਮੂਲ ਲੇਖ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੰਜ ਪੈਰਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਡੱਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜ ਪੈਰਾ ਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ *Early Writings*, ਪੰਨਾ 74 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰ, ਇਹ ਕਦੋਂ ਛਪਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਦੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਨਵੰਬਰ 1850।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਪਾਂਤਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, 1851 ਵਿੱਚ, Ellen G. White ਦੀ ਪੁਸਤਕ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ਛਪਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ। ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ [Review and Herald, November 1850 ਵਿੱਚ ਲੇਖ] ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ਤੱਕ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਪੈਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਬਦਲਾਅ ਹੋਏ। ਫਿਰ 1851 ਦੀ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1882 ਦੀ Early Writings ਤੱਕ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੰਪਾਦਕੀ ਬਦਲਾਅ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੰਪਾਦਕੀ ਬਦਲਾਅ ਹਨ ਜੋ Early Writings, page 74, ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੂਲ ਪਾਂਡੁਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਹ ਪੰਜ ਅਨੁੱਛੇਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਨੁੱਛੇਦ ਵਿੱਚ, "23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ . . .," ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਗਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ: "ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ . . ."; "ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ . . ."; "ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ . . ."; ਅਤੇ, "ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ . . . ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ"; ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛੋਟੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤੇਰਾਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਸ ਮੁੱਖ ਸੱਚਾਈਆਂ

ਪਰ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੂਲ ਲੇਖ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਸ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਗਾਢੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਗੱਲ ਉਭਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . , ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . , ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . , ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . , ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿਖਾਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਵਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ: "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ . . . ।"

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸ ਮੁੱਖ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਰੇ, ਭੇਟਾਂ ਬਾਰੇ, ਬੀਮਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਾਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ-ਭੇਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ, ਹਜ਼ਾਰਸਾਲਾ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਮਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਾਰੇ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਕੱਠ ਬਾਰੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ-ਕੰਮ ਬਾਰੇ, 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ, "Daily" ਬਾਰੇ, ਪਰਖ ਵਜੋਂ "time" ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਤੀਰਥ-ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ," ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਸੀ ਗੱਲ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਖਿੱਚਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੇਰਾਲਡ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1850

ਠੀਕ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਵੰਬਰ 1850 ਤੋਂ ਨਿਪਟ ਰਹੇ ਹਾਂ।

"23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀਅਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਉ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ। ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਆਪਣਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਆਚਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ

ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।” —

ਉਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੰਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਇਹ ਉਤਨਾ ਹੀ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।” ਠੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਪੈਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ,” ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

—“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।”

ਇਸ ਸਫ਼ੇ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ 1851 ਵਿੱਚ *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਛਪੇਗਾ, ਤਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਕੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਠੀਕ ਹੈ। “ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ,” ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; “ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ” ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, “ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਬਦਲਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ” ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਸਫ਼ੇ ਉੱਤੇ ਅਗਲੇ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ [ਚੌਥੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ] ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ,

—“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”—

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ,” ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਹ Ellen G. White ਦੀ ਪੁਸਤਕ A Sketch of the Christian Experience and Views ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਇਕ-ਵਾਕੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ।

ਪਰ, ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ-ਸਮੂਹ ਗਾੜ੍ਹੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ,

—“ਤਦ ਮੈਂ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ‘ਬਲੀਦਾਨ’ ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਪੁਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਗੜਬੜੀ ਆਈ।”—

ਫਿਰ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਅਗਲੇ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਪੈਰਾ [ਚੌਥੇ ਪੈਰਾ] ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ,

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”—

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ,” ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਸਾਲ *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਇਕ-ਵਾਕ ਵਾਲੇ ਪੈਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੋ ਪੈਰਾ ਬਣਾ ਦੇਣ ਜਾ

ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ “ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ” ਨੂੰ “ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ” ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਹੈ? ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਬਣਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ 1851 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ “ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ” ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

—“ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਦਿ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੰਮ ਤੋਂ ਮਨ ਅਤੇ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਸਭਾਵਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰ ਉਪਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਲਈ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ।” Review and Herald, November 1, 1850.

ਪਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ *Early Writings* ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਹ “I was also shown,” ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਇਸ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, “ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ —Daily’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ, ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ।” ਉਹ “I was also shown,” ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਵਾਕ ਹੈ, “1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ।” ਅਚਾਨਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰੀਖਿਆ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ —Daily’ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ।

ਅਗਲਾ ਕਦਮ (ਕਦਮ ਦੂਜਾ)—1851 ਐਲਨ ਜੀ. ਵਾਈਟ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਦਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪਰੇਖਾ

ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ *A Sketch of the Christian Experience and View of Ellen G. White* ਹੈ, ਜੋ 1851 ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ ਜੋ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ।

“23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ [ਪਹਿਲਾਂ—“ਵਿਖਾਇਆ”] ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀਅਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਛਿਟਕਾਅ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ। ਛਿਟਕਾਅ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਚਾਈ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਚਲਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਛਿਟਕਾਅ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੇ ਤਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। [ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ: ਇਹ ਉਤਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।] [ਅਨੁਛੇਦ ਜੋੜੇ ਗਏ] ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ [ਪਹਿਲਾਂ—“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ”] ਕਿ 1843 ਦੀ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, [ਪਹਿਲਾਂ—“ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ”] ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; [ਪਹਿਲਾਂ—“ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ”] ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।”

“ਫਿਰ ਮੈਂ —ਨਿੱਤ’ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ —ਬਲੀਦਾਨ’ ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਠੀਕ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ-ਘੜੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ —ਨਿੱਤ’ ਬਾਰੇ ਠੀਕ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। [ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ] ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ [ਪਹਿਲਾਂ—“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ”] ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।]” A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 61–62.

ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ

ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ *Early Writings* ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ; ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਛੇਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਆ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਛਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਝੂਠੀ ਉਤੇਜਨਾ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 48.

ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਠੀਕ ਹੈ?

ਆਮੀਨ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋ?

ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਹੈ?

ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ: (ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ।)

ਸ੍ਰੋਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ: ਮਸੀਹੀ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਚਿੱਤਰ।

ਐਲਨ ਜੀ. ਵਾਈਟ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਖਾਕਾ, ਸਫ਼ਾ 48, ਸਫ਼ਾ 48।

ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ Review and Herald, November 1850 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਉਹ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ਦੇ ਸਫ਼ਾ 61 ਅਤੇ ਸਫ਼ਾ 62 ‘ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ Ellen G. White ਦੀ ਪੁਸਤਕ A Sketch of the Christian Experience and Views ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਸਫ਼ਾ 48 ‘ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ; ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ Early Writings ਦੇ ਸਫ਼ੇ 61 ਅਤੇ 62 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ 13 ਜਾਂ 14 ਸਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਫ਼ਰਕ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਹੈ ਨਾ?

ਅਤੇ ਉਹ *Early Writings* ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਸਫ਼ਾ 48 ਤੋਂ ਇਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਨੂੰ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਰਥ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਦੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜਣਗੇ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ?

ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ: ਹਾਂ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: (ਪੁਸ਼ਟੀ।)

ਠੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੋ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਕਦਮ (ਤੀਜਾ ਕਦਮ)—1882 ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ

ਠੀਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਾ 6 ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਫਿਰ Early Writings ਹੈ।

“23 ਸਤੰਬਰ, . . . ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।”

ਫਿਰ ਮੈਂ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” (Daniel 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ “ਬਲੀਦਾਨ” ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਪੁਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਭਰਮ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ। 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਕਸੌਟੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਕਸੌਟੀ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਟੰਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਣਾ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਉਤੇਜਨਾ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ . . .” Early Writings, 74-76.

ਅਤੇ ਇਹ ਗੂੜ੍ਹੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “. . . ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਹੀ ‘ਦੈਨਿਕ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ। 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਕਸੌਟੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਕਸੌਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।” ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਲੇਖੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਕਸੌਟੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ,” ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਦੈਨਿਕ’ ਬਾਰੇ ਜੋ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਸੌਟੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਦ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਗਲਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਾ ਜੋੜਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੂਲ

ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ Life Sketches ਦੇ ਸਫ਼ਾ 48 ਉੱਤੇ ਸੀ, ਸਫ਼ੇ 61 ਅਤੇ 62 ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ।

ਪਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ 1882 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ *Early Writings* ਤੱਕ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗੂੜ੍ਹੇ ਹਨੇਰੇ ਵੱਲ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਵਿਲੀ ਫ੍ਰਾਈਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ "Daily" ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਵਿਲੀ, ਤੇਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ Spirit of Prophecy ਦਾ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੋ Spirit of Prophecy ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ। ਅਤੇ *Early Writings*, ਪੰਨਾ 75, ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਮੂਲ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਲ ਸਰੋਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ *Early Writings*, 74, ਵਿੱਚ "Daily" ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਰਬਥਾ ਅਸੱਚ ਹੈ।" — ਇਹ ਅਸੱਚ ਹੈ! ਇਸ ਨੂੰ Spirit of Prophecy ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਠੀਕ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ 1 ਵਿੱਚ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ Early Writings, 74 ਵਿੱਚ "Daily" ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਠੋਕੀ ਗਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ Early Writings, 74 ਵਿੱਚ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਝੂਠੀ ਹੈ; ਉਹ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ!

ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ? ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਲਵਾਂਗੇ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ . . ." 23 ਸਤੰਬਰ, ਕਦੋਂ? 1850: "23 ਸਤੰਬਰ, 1850 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ।"

ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿਖਾਇਆ?

ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "Daily" ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

"23 ਸਤੰਬਰ, 1850 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ . . . . ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ 'ਦੈਨਿਕ' ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਨੇ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਦ ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੇਰਲਡ, ਨਵੰਬਰ 1850।"

ਮਾਰਚ 1850: "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ, ਸਫ਼ਾ 6 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਰਚ 1850 ਦੇ Review and Herald ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ David Arnold ਦਾ ਇੱਕ ਲੇਖ ਹੈ।

"ਉਹ [ਦਾਨੀਏਲ] ਉਸੇ ਹੀ ਜ਼ਾਲਿਮ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ—'ਜੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਿਨਾਈ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਵੰਸ਼ ਨਾ ਆਵੇ। ਇੱਥੇ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਸਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਕ ਬਲੀ ਸੀ, ਰੋਮੀ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ—'ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਬਲੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਰੋਮੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਤੀਤੁਸ ਵੱਲੋਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ—'ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ' ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਅਤੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ।" ਲੂਕਾ 21:24।" ਡੇਵਿਡ ਅਰਨੋਲਡ, ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੇਰਲਡ,

ਮਾਰਚ 1850, ਖੰਡ 1, ਅੰਕ 8।

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਡੇਵਿਡ ਅਰਨੋਲਡ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ" ਯਹੂਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 70 ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਤੰਬਰ 1850 "ਨਿੱਤ" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ

ਫਿਰ ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸਾਲ—ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, 1850 ਵਿੱਚ ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੇਰਾਲਡ ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ, ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਕ੍ਰੇਜ਼ੀਅਰ ਦਾ ਇੱਕ ਲੇਖ ਛਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "Daily" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ, ਪਰ ਲੇਖ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹੀ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ: ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਚਾਰ [Arnold ਅਤੇ Crosier] ਉਹ ਪਾਇਨੀਅਰ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ "ਨਿਰੰਤਰ" ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸਫ਼ਾ 7 ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕ੍ਰੇਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "Daily" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

"—ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ;" ਦਾਨੀਏਲ 8:11। ਇਹ ਢਾਹਿਆ ਜਾਣਾ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਹੋਇਆ; ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਧਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਫ਼ਲਸਤੀਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨ ਵੇਲੇ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ 4,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਢਾਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ 700 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰੋਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ।

"ਡਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸੈਨਾਦਲ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ; ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫਿਰ, ਦਾਨੀਏਲ 11:30-31, —ਕਿੱਤੀਮ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਉਣਗੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਖਿੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਅਦੇ (ਈਸਾਈ ਧਰਮ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧ ਧਾਰੇਗਾ (ਤਾਡਨਾ ਦੇ ਡੰਡੇ ਵਾਂਗ), ਅਤੇ ਉਹ ਐਸਾ ਹੀ ਕਰੇਗਾ; ਉਹ ਫਿਰ ਮੁੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾਵੇਗਾ (ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਨਾਲ) ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਂਗਾਂ (ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਉਸ ਦੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ (ਰੋਮ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦੇ ਹਨ) ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਗੇ।' ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਤ ਸਾਂਝੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ? ਇਹ ਗਠਜੋੜ —ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਅਦੇ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ; ਜੋ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 34:16; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 20; ਮਲਾਕੀ 1:7। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੀ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ —ਰਾਜਨੀਤਿਕ-ਧਾਰਮਿਕ' ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ, (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:6), ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਡਾਹ ਦਿੱਤਾ, (ਜ਼ਬੂਰ 102:19; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 17:12; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 8:1-2) ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਕਿਹਾ, (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:2) ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪੋਪ ਨੂੰ —ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੋਪ, —ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ, —ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਆਦਿ ਉਪਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਜਾਲਸਾਜ਼ —ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ' ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੰਮ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ; 2

ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:1-8। ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਦਾਨੀਏਲ 8:13), ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:29)। ਓ. ਆਰ. ਐਲ. ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ, —ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ, ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੈਰਲਡ, ਸਤੰਬਰ, 1850।

ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਦਾ ਤਰਕ

ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਇਹ ਲੇਖ ਕਿਉਂ ਛਾਪੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦਾ ਸੀ? ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ "ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਹੈ।

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਛਪੀ, ਉਸ ਨੂੰ A Word to the Little Flock ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਕ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ—ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਅਤੇ ਜੋਸਫ ਬੇਟਸ। 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਸ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਛਪੀ, ਉਹ ਇਹ ਲੇਖ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਉਸ ਦੇ "Daily" ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ।

ਧਿਆਨ ਦਿਉ, ਇਹ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਸੀ ਕਿ ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,

"ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਵੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹ ਸੇਵਕ ਹੈ।" — ਇਹ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਹੈ — "ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਭਰਾ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਸੱਚੀ ਜੋਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾ C. ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ Day-Star, Extra, February 7, 1846 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ Extra ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਸੰਤ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰਾਂ।"

"ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੰਕਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਣ, ਇੱਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਾਬਤ ਹੋਣ।" A Word to the Little Flock, May 12, 1847.

ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ—ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਕੁਝ ਆਧੁਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ—ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਉੱਥੇ ਵੇਖੋ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ, ਇਸ ਕਰਕੇ, 'ਡੇਲੀ' ਬਾਰੇ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ, ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਭਾਗ ਸਨ ਅਤੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਭਾਗ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ, ਕਦੇ ਵੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਮਝ ਉਹੀ ਸਮਝ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਹੀ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਇਸ ਅੱਠ-ਭਾਗੀ ਲੇਖ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਭਾਗ ਮੁੜ-ਮੁਦ੍ਰਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਰ, ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਉਹ ਭਾਗ ਛਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਡੇਲੀ" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਕਿਰਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁੜ ਛਾਪਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਛਾਪੇਗਾ। ਪਰ, ਜੇਮਸ ਵਾਈਟ ਲਈ ਕ੍ਰੋਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਉਹ ਚਾਰ ਭਾਗ ਮੁੜ ਛਾਪਣ ਵਾਸਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ

ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਪਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਛਾਪਣਾ ਪਿਆ।

ਸਤੰਬਰ 1850 ਦੇ ਉਸ ਦੇ *Review and Herald* ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ *Review and Herald* ਦੇ ਦੋ ਅੰਕ ਛਾਪੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕੇ।

ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਜੇਰਾਰਡ ਡੈਮਸਟੀਗਟ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗ ਗਲਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਛਾਪੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

“ਉਸ ਨੇ [ਏਲਨ ਹਾਰਮਨ ਨੇ] ਕਿਹਾ:—ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾ C. ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ Day Star Extra, 7 ਫਰਵਰੀ, 1846 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਲਿਖਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ Extra ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਸੰਤ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਾਂ (ਪੱਤਰ. E. G. White to Curtis, Word to the Little Flock, 12)। ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਹੀ ਸੀ। ਲੇਖ ਦੇ ਪੁਨਰਮੁਦ੍ਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੱਖ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗਲਤ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।” P. Gerard Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਦੇ ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਅਗਲੇ ਸਫ਼ੇ ਉੱਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ W. A. Spicer ਉਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ Crosier ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਛਾਪਿਆ।

ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਸੱਬਤ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਤੁਰਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁੜ ਛਾਪੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਛਾਪ ਸਕੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ—ਇੱਕ ਸਮੇਂਕਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾ-ਰਾਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਯੁੱਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਗਮਨ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਇਸ ਭੁੱਲ ਦੀ ਖਮੀਰ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਬਤ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਸੱਚਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਕੌੜਾ ਵਿਰੋਧੀ ਬਣ ਗਿਆ।” W. A. Spicer, Review and Herald, December 14, 1939

ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਐਸੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ Sister White ਦੁਆਰਾ A Word to the Little Flock ਵਿੱਚ Crosier ਦੇ ਲੇਖ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ—Heidi Heikes ਵਰਗੇ ਲੋਕ, Heidi Heikes ਆਪਣੀ ਉਸ ਮੁਰਖ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “Daily” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਸਭ ਲੇਖ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਕਿ *A Word to the Little Flock* ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਮਤ ਦੀ ਸਰਬ-ਵਿਆਪੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਰਖਤਾਪੂਰਣ ਦਲੀਲ ਹੈ।

ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੋ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹਨ—ਸਪਾਈਸਰ, ਜੋ ਦੇਹਾਂਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਡੈਮਸਟੇਗਟ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਪਾਈਸਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਡੈਮਸਟੇਗਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰੋਸੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਡਵੈਂਟ ਰਿਵਿਊ—ਖੰਡ 1, ਔਬਰਨ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਅੰਕ 3

ਐਡਵੈਂਟ ਰਿਵਿਊ—ਖੰਡ 1, ਔਬਰਨ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਅੰਕ 4

ਐਡਵੈਂਟ ਰਿਵਿਊ—ਖੰਡ 1, ਆਬਰਨ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ

ਜਦੋਂ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ The Review and Herald ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਸੀਅਰ ਦਾ ਲੇਖ ਛਾਪਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਹ Volume 1, Number 3 ਸੀ।

ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖੰਡ 1, ਅੰਕ 3 ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਲੇਖ ਨੂੰ The Review and Herald ਦੇ ਖੰਡ 1, ਅੰਕ 4 ਵਿੱਚ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ? ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ।

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “23 ਸਤੰਬਰ, 1850 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ . . . . ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ ‘ਡੇਲੀ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਗਈ। The Review and Herald, November 1850.”

ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਕੌਣ ਸੀ? ਉਹ *The Review and Herald* ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਸੀ।

ਤਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇਮਜ਼, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ‘ਡੇਲੀ’ ਬਾਰੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜੋ ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਮਝ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਕਿ ‘ਡੇਲੀ’ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।”

ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ Review and Herald ਛਾਪਿਆ, ਇੱਕ ਹੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ। ਇਸ ਨੂੰ Volume 1, Special Edition ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਸ ਨੇ ਕ੍ਰੋਸੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ ਅਤੇ “ਡੇਲੀ” ਬਾਰੇ ਕ੍ਰੋਸੀਅਰ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ!

ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ, ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਮਸ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਾਰੇ ਕ੍ਰੋਸੀਅਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ “Daily” ਬਾਰੇ ਕ੍ਰੋਸੀਅਰ ਦਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ? ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, Early Writings, 74 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ‘ਦੈਨਿਕ’ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ ਸਹੀ ਸੀ,” ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ—

ਹੁਣ, ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ, ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਗੁਆਓ: ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ; ਮਈ 1850 ਵਿੱਚ ਆਰਨਲਡ "ਡੇਲੀ" ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਦਾ ਭਾਗ 1 ਵਿੱਚੋਂ 2 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਡੇਲੀ" ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦੇ ਲੇਖ ਦਾ ਭਾਗ 2 ਵਿੱਚੋਂ 2 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਸਤੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦਾ ਲੇਖ ਮੁੜ ਛਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸੇ ਹੀ ਸਾਲ ਇਹ 1850 ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਾਰਟ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? "ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 11:31 508।"

ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਿਆਇਕ ਘੜੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਜੋ ਮਤ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਕੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਸਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ; "ਡੇਲੀ" ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਲ, 1850 ਵਿੱਚ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਭਿਲੇਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਡੇਲੀ" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ Seventh-day Adventist Church ਦਾ Biblical Research Institute ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ Heartland ਅਤੇ Steps to Life ਵਰਗੀਆਂ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ, 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਸੰਬੰਧੀ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇਹ ਨਵੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਮਹੀਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਤ: 1851 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਾਸ ਰਾਹੀਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1882 ਵਿੱਚ ਆਖਿਰਕਾਰ *Early Writing* ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਇਸੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਨਵੰਬਰ 1850 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ,

"ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਡੋਰਚੈਸਟਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਭਰਾ ਨਿਕੋਲਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਹੀ ਉੱਪਰ [1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸੱਜੇ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ], "Published by Otis Nichols, Dorchester, Massachusetts." ਠੀਕ ਹੈ? ਉਹ ਇਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਚਾਰਟ?

—"ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੁਚਿਕਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦਿਖਾਈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੱਕ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੇਗੀ।" Manuscript Releases, number 15, 210 November, 1850.

ਉਸ ਨੂੰ ਡੋਰਚੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਕੋਲਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ—ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਹੈ—ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, "ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਉਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਹੱਥਕੂਕ 2 ਵੱਲ ਜਾਓ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵੇਖੀ," ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, "ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।" ਹੱਥਕੂਕ 2, ਆਇਤ 2, ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇ, ..." ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 1850 ਦਾ

ਓਟਿਸ ਨਿਕੋਲਸ ਚਾਰਟ, ਜੋ ਡੋਰਚੈਸਟਰ, ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਸੀ, ਹੱਬਕੂਕ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ The Great Controversy ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਹੱਬਕੂਕ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ।

ਠੀਕ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ? ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ: "23 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ . . . ਕਿ 'ਡੇਲੀ' ਦੀ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਹ ਲੇਖ ਦੁਬਾਰਾ ਛਪਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ। ਐਡਵੋਕੇਟਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਛਪਿਆ ਜਦ ਤੱਕ 1931 ਵਿੱਚ ਵਿਲੀ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਛਪਵਾਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਟ੍ਰੈਕਟ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਛਪਾਇਆ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕੁਝ ਲੰਮਾ ਉਪਰਣ। ਇਹ 27 ਨਵੰਬਰ, 1850 ਦਾ ਹੈ।

"ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਾਂਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਭੈਣ ਅਰਥੈਲਾ ਦਾ ਕਿਰਪਾਲੂ ਅਤੇ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਪੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਾ ਮਿਲਿਆ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪੱਤਰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਦੇਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ।"

"ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ, ਭਰਾ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਦੇ ਘਰ ਹੈ, ਜੋ ਡਾਕਖਾਨੇ ਅਤੇ ਛਾਪਾਖਾਨੇ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਹੀ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਫ਼ਾਸਲੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਇਆਲੂ ਹੈ, ਤਦਾਪਿ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਿਤਨਾ ਕੁਝ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਿਸ਼ੁਲਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖ਼ਰਚਾ ਬਣੀਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ ਗੋਰਹਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।"

ਟਾਪਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਗਹਿਰੀ ਰੁਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭਾ ਸੀ। ਅਠਾਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ; ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ।

ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਗਦੀ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਉਤਰੀ। ਸਭ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤੀ; ਇਹ ਕੁਝ ਐਸਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਜੈਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਿੱਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ; ਸਭ ਨੂੰ ਬਲ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਐਸਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਸਾਡੀ ਅਗਲੀ ਸਭਾ ਫੇਅਰਹੇਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਭਰਾ ਬੇਟਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੀ ਸਭਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਨਿਕਲਜ਼ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।" —

ਇਹ ਠੀਕ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈ, [1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਖੱਬੇ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਿਆਂ]। ਠੀਕ ਹੈ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਹਨ।

—"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਸਮਾਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਮਨ ਤੋਂ ਮਿਟੇ ਨਾ; ਅਤੇ ਇਹ

ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਪੱਤਰ ਉੱਥੇ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੀਆਂ।

“ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਅਨੰਤਤਾ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਲਈਏ। ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

“20 ਨਵੰਬਰ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਰਾ ਹੈਨਰੀ ਨਿਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਂ ਟਾਪਸ਼ਮ ਗਏ ਸੀ। ਵੀਰਵਾਰ [21 ਨਵੰਬਰ] ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾ ਫੇਈ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮੀਲ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਿਯ ਭੈਣ ਫੇਈ ਨੂੰ ਮਰਨਾਸੰਨ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ। ਮੇਰਾ ਕਲੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਾਰੀ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ।”

“ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਸਵੇਰੇ [22 ਨਵੰਬਰ], ਭਰਾ ਹੈਨਰੀ ਪੈਰਿਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੇ ਜੇਮਸ ਉਸ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੰਡ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਹਿਰਦੇਸਪਰਸ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਣ ਦਿੱਤਾ। ਭੈਣ ਫੇਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਦਿਨ ਸਨ। ਭਰਾ ਫੇਈ ਲਈ ਇਹ ਸੰਤੋਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਕੇ ਮਰੀ। ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੀਰਜ ਧਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਬਖ਼ਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਉਹ, ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਆਸ ਹੋਵੇ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਾ ਦੇਵੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਐਸੀ ਆਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਆਸ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਆਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀ ਦੇਗੇ?”

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖੋ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਆਸਰਾ ਰੱਖੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਹਰ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਹੇਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਭਾਲੀ ਰੱਖੇਗੀ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਡਰਮਗਾਓ ਨਾ, ਪਰ ਰਾਜ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ।”

ਲੇ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ।

—“ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ, ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸਭਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਡੈਂਡ ਰਿਵਰ ਤੋਂ ਭਰਾ ਹਿਊਇਟ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਘਿਨੌਣੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਜ਼ੇਬਲ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਇਜ਼ੇਬਲ, ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ।”

ਠੀਕ ਹੈ? ਭਰਾ ਹਿਊਇਟ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਇਜ਼ੇਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

“—ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੂਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਕਿ 1335 ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ। ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਅਸਰ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਸਭਾ ਉੱਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਬੀ ਖਿਚਦੀ ਗਈ।”—

ਹੁਣ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਨੁਸਰੋ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕੋ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਾ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਹੀ ਉਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਕਤੀਆਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਉਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ, "ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ," ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ "ਕਿ 1335 ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ," ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿਆਕਰਣ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ: "ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ? ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 1335 ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ;" ਪਰ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ 1335 ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤੀ ਹੈ।" ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਮੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਯੂਜੀਨ ਪ੍ਰਿੰਟ ਨਾਲ ਰੂਬਰੂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਇਹ ਤਰਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ।

ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜੇਫ਼, ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੇਖਿਕਾ ਸੀ।"

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?"

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਉਧਰਣ ਵੱਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਧਰਣ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੇਖਿਕਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਕ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁਣ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਧਰਣ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਵਾਸ਼ੀਟਾ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਦਾ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੇਖਿਕਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ; ਪਰ, ਕੀ ਉਹ ਇੱਥੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੇਖਿਕਾ ਹੈ?

—"ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਦਲ ਗਈ। ਸਭ ਨੇ ਉਸੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਰਾ Hewitt ਆਪਣੇ ਘੁੱਟਣਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਰੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਭਰਾ Hewitt ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਅਸਰ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂੜ ਵਿੱਚ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਭਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਲਿਖਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਭੁੱਲਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ।"

ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ ਗੋਰਹਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ। ਉਸਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁਲਾਹਟ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਲਿਖੋ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਲਿਖੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਨੂੰ। ਲਿਖੋ।" Manuscript Releases, volume 16, 206–209. Paris, Maine ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, November 27, 1850.

ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ, ਇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਦਰਭ ਕੀ ਹੈ; ਉਹ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੈ? ਉਹ ਇਹ 1850 ਵਿੱਚ, ਭਰਾ ਨਿਕੋਲਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਕੋਲ ਨਿੱਤ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨਿੱਤ ਬਾਰੇ ਝੂਠੀ ਧਾਰਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ—ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਵਰ੍ਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਉਹੀ ਮਹੀਨਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ “ਡੇਲੀ” ਬਾਰੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੱਜਮੈਂਟ ਆਵਰ ਕ੍ਰਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ “ਡੇਲੀ” ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ; ਅਤੇ, ਉਸੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 1843 ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੱਜਮੈਂਟ ਆਵਰ ਕ੍ਰਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ‘ਡੇਲੀ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ।”

ਅਤੇ ਇਸ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ “ਨਿੱਤ” ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਖੈਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਈ.ਸ. 508 ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ 1335 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ 1843 ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1335 ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਹੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡੈੱਡ ਰਿਵਰ ਦੇ ਭਰਾ ਹਿਊਇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ?

ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਕ, ਇਹ ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਕ, ਅਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੇਖਿਕਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ “ਡੇਲੀ” ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ 1335 ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

ਏਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕੇਵਲ “ਡੇਲੀ” ਨੂੰ ਪੈਗਨਿਜ਼ਮ ਮੰਨਣ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ; ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ 1335-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ 1843 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਡੈੱਡ ਰਿਵਰ ਦੇ ਭਰਾ ਹਿਊਇਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?

ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਮੰਨਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ, ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ Review and Herald ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ।

ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ, ਜਿੱਥੇ “1850 Chart” ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਓਥੇ ਇੱਥੇ ਇਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ [1850 Chart ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੀਜੇ ਕਤਾਰ-ਖੰਡ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, AD31 ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪਾਠ]। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 11:31 508

ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ [1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੇ ਮੱਧਲੇ ਕਤਾਰ-ਸਤੰਭ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਈ.ਸ. 31 ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ]:

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:11, 12

ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਇਹ ਦੋ ਚਾਰਟ ਹਨ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ 1335-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ 1843 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਹ 508 ਵਿੱਚ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਪ੍ਰਭੂਤਾਈ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚਾਰਟਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭਰਾ ਨਿਕੋਲਜ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਕਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਪਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚਾਰਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਠਪਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਲਾ ਸ਼ੈਲੀ ਹੈ; ਜਦਕਿ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਲਾ ਸਵਰਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ,

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰਟ-ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਰਾ ਹੀ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਭਰਾ ਰੋਡਜ਼ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਭਰਾ ਕੇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਚਾਰਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਯਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਭੱਦੇ, ਘਿਨਾਉਣੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਧਨ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਰਾ ਨਿਕੋਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।”

ਇਸ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸੀ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ!

—“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ”—ਕੀ?—“ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਚਾਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ,” ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਚਾਰਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਵਾਂ ਚਾਰਟ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ, ਅਸ਼ਾਂਤ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਹੋਰ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਚਾਰਟ ਸਭਾ ਉੱਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਤਿਰਸਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਹਲਕੀ, ਛਿੱਡੇਰੀ ਮਨੋਵਿਰਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।”—

ਹੁਣ, ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੋ।

—“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਚਾਰਟ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵੀ, ਮਨ ਉੱਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਂਦੇ ਸਨ।”—

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰਟ,” ਬਹੁਵਚਨ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ . . . .” ਕਿਹੜੇ ਚਾਰਟ, ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ? ਇਹ ਦੋ ਚਾਰਟ [1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ] ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਦੋ ਚਾਰਟ ਹੱਥਕੁਕ 2 ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਤੀ ਹਨ।

—“ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਲਕਾ, ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਹੈ। ਮਨ ਲਗਭਗ ਅਗੋਚਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਹੋਰ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਮਨ ਵਿੱਚ ਘਿਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਨਾਲੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਧ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਵਰਗਿਕ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਧ ਦਿਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਟ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਭਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਘੇਰੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।”

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਾਧਨ, ਜੋ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੱਤਰਿਕਾਵਾਂ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਚਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰਟ-ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੁਖਾਰ ਵਾਂਗ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੈ।” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

1290 ਅਤੇ 1335 ਦਿਨ

ਮੇਰੇ ਕੋਲ Review and Herald, 28 ਜਨਵਰੀ, 1858 ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ 1858 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹੀ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ “ਨਿਰੰਤਰ” ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; 1850 ਤੋਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ

“ਨਿਰੰਤਰ” ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਐਡਵੈਂਟ ਸਿਧਾਂਤ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ 12 ਦੇ 1335 ਦਿਨ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 1290 ਦਿਨ ਇੰਨੇ ਘਣਿਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਾਲ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

“—ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿੱਤ ਦਾ (ਬਲੀਦਾਨ) ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਉਜਾੜ ਪਾਂਦੀ ਹੈ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ ਅੰਤ ਤਕ ਆਪਣੀ ਰਾਹੀ ਚੱਲਿਆ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ 12:11-13।”

“ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਐਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਵਾਪਰੀਆਂ? ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, ‘ਦੈਨਿਕ’ (ਬਲੀਦਾਨ) ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ‘ਉਹ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ’ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ sacrifice ਸ਼ਬਦ ਤਿਰਫੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਧਿਆਇ 11:31 ਅਤੇ 8:11-13 ਵਿੱਚ। ਆਓ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰੀਏ। ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋ ਉਜਾੜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਦੈਨਿਕ (ਉਜਾੜ), ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ਾਇਆ ਲਿਚ ਨੇ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ:”

“—‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ’ ਪਾਠ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਾਠਨ ਹੈ; ਪਰ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਬਲੀਦਾਨ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਭ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹਾਸ਼ੀਆਈ ਜੋੜ ਜਾਂ ਅਰਥ-ਰਚਨਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਪਾਠ ਹੈ, ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ’; ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਅਤੇ ‘ਉਲੰਘਣਾ’ ਅਤੇ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ—ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਇਹ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਉਜਾੜਣਾ ਸੀ।”

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਯਹੂਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮਿਆਦਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲਈਆਂ ਜਾਣ ਜਾਂ ਰੂਪਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੀ ਘਟਨਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।

“ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਅਤੇ ‘ਘਿਨੌਣੀ ਚੀਜ਼’ ਦੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣਾ ਸੀ: ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿੱਲਰ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਏ ਜਿਸ ਤੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:”

“—ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇ [ਰੋਜ਼ਾਨਾ] ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ [ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ-ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ] ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਲਏ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ,—‘ਦੂਰ ਕਰਨਾ’; ‘ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ’; ‘ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ’; ਆਦਿ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਾਠ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਚਾਨਣ ਨਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:7, 8 ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ,—‘ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਰੋਕੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤਦੋਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।’ ਆਦਿ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਠ ਤੱਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਓਹ, ਕਿੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੰਚਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ! ਇਹੀ ਹੈ! ਇਹੀ ਤਾਂ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਹੈ! ਚੰਗਾ, ਹੁਣ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ‘ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ’ ਜਾਂ ਅੜਚਣ ਪਾਂਦਾ

ਹੈ, ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? 'ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ' ਅਤੇ 'ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ' ਨਾਲ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਚੰਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"+

ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ 8 ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਕਰੇ, ਅਥਵਾ ਯੂਨਾਨੀ ਸਮਰਾਜ, ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਜੋ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇਹੋ ਇਕੋ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਲਈ ਗਈ ਰੋਮ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਇਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਤੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੱਕ ਇਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੂਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੋਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਉਹ ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਾਈਟਿੰਗ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਲਗਾਤਾਰ" ਉਜਾੜ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਯਾਜਕਾਂ, ਆਪਣੇ ਵੇਦੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਲਿਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਲੇਵੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੇਵੀ ਰੂਪ ਨੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ, ਕਾਰਜ ਦਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਪਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਮੰਦਰ, ਵੇਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੋਪਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

"ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਤ ਦੀ ਵਸਤੂ, ਅਰਥਾਤ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕਤਾ, ਦਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਕਸਰ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਮ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ: Isaiah 16:12; Amos 7:9, 13, margin. Ezekiel 28:18. Daniel 8 ਦੀ ਨਿੱਤ ਦੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੰਬੰਧੀ, ਅਸੀਂ Apollos Hale ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:"

"—ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ 'ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ' ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭੁੱਲ, ਸੱਚਾਈ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਨ-ਅਸਥਾਨ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਾਸਤੁਕਲਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਵਿਆ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੈਂਥੀਅਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਆਸ਼੍ਰਮ' ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਰੋਮ ਹੈ।+ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਜੀਤ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਠੜੀ ਜਾਂ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੋਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦਾ ਕੋਈ ਐਸਾ ਮੰਦਰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ 'ਉਸ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ' ਹੋਵੇ?"

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "daily" ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਜਾੜੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਜਾਂ—"ਉਹ ਘਿਨੌਣੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਪੈਂਥੀਅਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ "ਸਥਾਨ" ਰੋਮ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

"1. ਕੀ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸੱਤਾ ਵੱਲੋਂ 'ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ' ਸੀ? ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਮਸੀਹੀ ਸਮਰਾਟ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:"

"—ਉਸ ਦੇ ਰਾਜਕਾਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਰਤੱਬ ਸਾਰੇ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।"+

"2. ਕੀ ਰੋਮ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂ ਥਾਂ ਸੀ, (ਪੈਂਥੀਅਨ,) ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:"

“—ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪ੍ਰਤੀਦੰਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੋਮ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨਿਸ਼ੰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ, ਉੱਚਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਵ ਦੀ ਉਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਖੱਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੱਕ ਉਠਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨਯੋਗ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵੱਲ ਬਦਲਣਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਮੀ ਮਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਪੱਖਪਾਤੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਤੱਬ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸੀ ਏਸ਼ੀਆਈ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਸਮਾਂ ਦੇ ਸੁਖ-ਭੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਵੇ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜਿੱਤੂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਜੋ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਜਨਮਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ, ਸਭ ਰੋਮੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਪੂਰਬੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਤਿਰਸਕਾਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਤੀਖ਼ੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਤਥਾਪਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਝ-ਬੁਝ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਤਦਾਪਿ ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨ ਨੇ ਰੋਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਕੈਸਰਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਸੀ, ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਖ਼ੈਸ ਦੇ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਕੋਨੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦੁਹਰੇ ਸ਼੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬਸਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਸਤੀ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਨਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦੇਵੇ।”*

“ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੀ ਕਲਮ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਤਾਂਤ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਅਧੋਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਤਿ-ਸੁਖਮਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।”

“ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਉਡੀਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤੱਥ ਹਨ ਕਿ ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਾਪਸੀ ਹੈ, ਕਿ ਰੋਮੀ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦਲੀ ਵੱਲ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ; ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੋਰ ਖੋਜਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਕਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋ ਸਕੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਆਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ,”

“3. ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੋਂ ਵਾਪਰੀ? ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਤੋਂ ਪਾਪਾਈ ਵੱਲ ਇੰਨਾ ਅੱਗੇ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੱਛਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ ਬਣ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ, ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਪਲ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਆਰੰਭਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ, ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ, ‘ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ,’ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸੇ ਧਰਮ-ਵਚਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਤੀ 24:15 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸਮਝਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 9:27 ਵੱਲ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਨ 70 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਰੋਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਨੇ ਅਜੇ ਪਾਪਾਈ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਾਮ ਅਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਉਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੋ, ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਘਿਸ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਰਬੱਚ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਉਜਾੜੇਗੀ।”

496 ਵਿੱਚ ਘਟਿਤ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕਲੋਵਿਸ ਦੇ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਸਨ; ਪਰ ਉਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਫੇਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨ ਮਹਾਨ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਮੰਡਿਤ ਹੋਏ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੋਵਿਸ ਦੇ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ

"Most Christian Majesty" ਅਤੇ "Eldest Son of the Church" ਦੀਆਂ ਉਪਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ।+ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਈ. ਸੰ. 508 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ "alliances," "capitulations" ਅਤੇ ਜਿੱਤਾਂ ਰਾਹੀਂ "the Avborici," "Roman garrisons in the west," Brittany, Burgundians ਅਤੇ Visigoths ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।'+ +

—ਪੱਛਮੀ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੂੰ ਮੰਦੀ ਕੀਤਾ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਬਰਬਰ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸਨ ਜੋ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਹੀ ਰਹੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ—ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਛਾ ਸੀ ਵੀ—ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੋਮਨ ਪੋਪਿਫ਼ ਦੇ ਅਤਿਕਰਮਣਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਾਪਾਈ ਘਿਣੌਣਪਣ ਜਿੱਤਸ਼ੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਭਵਿੱਖਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਰ ਖ਼ਿਸਤੀ ਪੰਥਾਂ ਨਾਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਕੂੜਮੱਤੀ ਹੋਣ ਵਾਂਗ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਬਾਗੀ ਜਾਂ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਕੇ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨਿਭਾਈ ਹੋਈ ਲਗਨ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਛੱਡੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਘਿਣੌਣੀਆਂ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਖ਼ਿਸਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੇਵਕ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ,—ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਵੀ,—ਵੇਚੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ। ਐਸ ਐਸ

* ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਖੰਡ 1, 127.

+ ਗੁਡਰਿਚ ਦੀ "Universal Hist." ਅਤੇ ਗੁਥਰੀ ਦੀ "Geog."

+ ਮੋਸਹਾਈਮ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਹਿਸਟਰੀ, ਖੰਡ 1, 132, 133.

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਆਰਥਰ, ਪਹਿਲਾ ਮਸੀਹੀ ਰਾਜਾ, ਨੇ ਬੁਤਪਰਸਤਾਂ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।* ਰਾਪੋ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਲਕ੍ਰਮ-ਵਾਰ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 508 ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਸਤਕ 2, 129।"

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਰੋਮ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕੀ ਸੀ?—ਸਿੰਮਾਕੁਸ 498 ਜਾਂ 499 ਤੋਂ 514 ਤੱਕ ਪੋਪ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀ ਪੋਪਾਈ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ:"

"1. ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ' ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ 'ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ' ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।"

"2. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀ ਨਾਲ ਲਹੂ ਵਹਿਣ ਤੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਈ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ। Du Pin.

"3. ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤ ਪਤਰਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਤਿ-ਸਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ।"

"4. ਸਮਰਾਟ ਅਨਾਸਤਾਸਿਯੁਸ ਦੇ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ।+ "

"—ਕਿੰਨਾ ਅੰਸ਼," ਮੋਸਹਾਈਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਰੋਮਨ ਪੋਪਿਫ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਭੂਤਾਈ-ਭਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਦਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਐਨੋਡੀਅਸ ਦੇ ਇੱਕ ਕਥਨ ਤੋਂ, ਜੋ ਸਿਮੈਕਸ ਦਾ ਉਹ ਕੁਖਿਆਤ ਅਤੇ ਅਤਿਸ਼ਯੋਕਤਿ-ਪ੍ਰਿਯ ਚਾਪਲੂਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਦੇਹਾਸਪਦ ਕੀਰਤੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਲੇਟ ਸੀ। ਇਸ ਪਰਜੀਵੀ ਪ੍ਰਸੰਸਕ ਨੇ, ਹੋਰ ਬੇਸਿਰ-ਪੈਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਭੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪੋਪਿਫ਼ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਕਰਤਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਉਹ ਸਰਬੋਚ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਭਰਦਾ ਸੀ।'+ +

ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਤਾਕਤ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਸੀ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ, ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪੱਖ ਨੂੰ—'ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ'—ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਵੈਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਣ। 508 ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਧਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦਾ ਬਵੰਡਰ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਵਰਿਆ।

ਗਿੱਬਨ 508–514 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਉਥਲ-ਪੁਥਲਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ—ਸਮਰਾਟ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਉਪਨਗਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਜਾਜਨਾਂ ਦੀ ਦਇਆ ਦੀ ਅਰਜ਼ੋਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਾ ਕੀਤਾ। [ਪੇਪਵਾਦ ਜਿੱਤਮੰਦ ਹੈ।] ਆਪਣੇ ਮੁਕੁਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਅਤੇ ਇਕ ਬੇਨਤੀਕਾਰ ਦੀ ਭੰਗੀਮਾ ਵਿੱਚ, ਅਨਾਸਤਾਸਿਯਸ ਸਰਕਸ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਾਗਿਓਨ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਉਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਉੱਤੇ ਉੱਲਾਸਿਤ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਗਾਰਚੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਸੀ ਬੈਗਨੀ ਵਸਤੂ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਰਵਭੋਮ ਦੀ ਚੋਣ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਅਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬਿਨਾ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਸ਼ੇਰਾਂ ਅੱਗੇ ਦੰਡਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉੱਤੇਜਿਤ ਪਰ ਛਣਿਕ ਬਗਾਵਤਾਂ ਵੀਟੇਲੀਅਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੜਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਣਾਂ ਅਤੇ ਬੁਲਗਾਰੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨਾਲ, ਜੋ ਅਧਿਕਤਰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਭਗਤੀਭਰੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਖ਼ੈਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੈਂਸਠ ਹਜ਼ਾਰ ਸਹਿ-ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਸੰਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਪੋਪ ਦੀ ਤਸੱਲੀ, ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਕੈਲਸੀਡਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਲਈ—ਇੱਕ ਰੁੜੀਵਾਦੀ ਸੰਘ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨਾਸਤਾਸਿਯਸ ਨੇ ਅਨਿਛਾ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਮਿਕ ਲੜਾਈ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਲੜੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਸ. ਐਸ.

ਐਪੋਲੋਸ ਹੇਲ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:—ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਧੁਨਿਕ ਗਮਾਲੀਏਲਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ 508 ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੇ ਧਰਮਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ (ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਸੇਂਟ ਪੀਤਰ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ" ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਜੰਗਲੀ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਰੜੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੇ ਨਾਮਮਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਸਾਮਰਾਜ ਉੱਤੇ ਢਹਿ ਪੈਂਦੀ ਹੈ—ਹਰ ਥਾਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੋਈ—ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਹਰ ਥਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਕੂਰ ਨਿਰਦਯਤਾ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹਨ। . . . ਸਾਮਰਾਜ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਆਪਣੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਜਿੱਤੇ ਹੋਇਆਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਜੇਤੂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਸਫਲ ਜੇਤੂ ਹੈ। (ਕਲੋਵਿਸ।) ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਵੀ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਿਮਾਇਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜੇਤੂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵੀਰ ਅਤੇ ਵਿਜੇਤਾ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਸਨ 508 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

"—ਉਸੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ, ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪ-ਭਾਗ ਉਸਦੇ ਜਿੱਤਣਹਾਰ 'ਸਮਰਾਟ' ਦੇ ਰਾਜਤਿਲਕ ਰਾਹੀਂ ਸਰਵਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"—ਜਿਸ ਅਵਧੀ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਰਧਾਨ ਪਾਦਰੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਇਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਹੈ। ਉਹ ਰਕਤਰੰਜਿਤ ਸੰਘਰਸ਼, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲੀ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਇਕ ਅਰੀਆਈ ਰਾਜੇ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਰਣਿਤ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭਿਨੰਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ—ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਭਰਦਾ ਹੋਵੇ। 'ਸੈਨੇਟ ਇਤਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਸੰਦੇਹ ਉੱਤੇ ਕਿ ਰੋਮ ਦੀ ਸੀਟ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਬਹਿਸਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। . . . 508 ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਹੇਠ ਖਾਣ ਵਿਸਫੋਟਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਰਨ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ

ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਦੇ ਯਥਾਰਥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਾਨੀ-ਅਪਮਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਸਮੇਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਇਤਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਬਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਪਾਪਾਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ, ਲਈ ਥਾਂ ਬਣ ਸਕੇ? ਇਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਕਦੋਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰਕਤਪਾਤ ਦੀ ਦੌੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੇ? ਕੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਦੇ "ਰੱਖੇ ਜਾਣ" ਜਾਂ "ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ" ਲਈ 508 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਹੈ? ਜੇ ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਮੋਹਿਨੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਮੋਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।"

"ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,—ਅਤੇ 'ਰਾਜੇ, ਅਤੇ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਭੀੜਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ,' ਉਸ ਮੋਹਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ—'ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੇ'—ਹੋਣ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ—'ਇਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,' ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਪ੍ਰਿਯਪਾਤਰ ਸਮਝਣ,—ਜਦਕਿ ਉਹ ਨਰਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਧਨਵਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"*

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਰੀਖ ਹੈ। 508 ਵਿੱਚ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਤੇ 1290 ਦਿਨ ਜਾਂ ਸਾਲ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਬੁਓਨਾਪਾਰਤੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੁਆਰਾ ਪੋਪ ਤੋਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸੱਤਾ ਛੀਣ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 1335 ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਪੂਰੇ 45 ਸਾਲ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

"ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਅਵਧੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਰਮਿਆਨ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਲੰਗਰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ।" Review and Herald, January 28, 1858.

ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ; ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ

(A. G. Daniells ਨੂੰ 1901 ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 1910 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮਿਸਿਜ਼ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦਾਨੀਏਲਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕਰਨ ਅਤੇ "Daily" ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਿਤ ਸੀ।)

ਹੁਣ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਟੀਵ ਵੋਲਬਰਗ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਲੈਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਲਈ; ਅਤੇ ਜੇ ਭਵਿੱਖਵਤਰੀ ਲਈ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਲੈਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਵੀ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਖੈਰ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦਾ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਸ ਦੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਹਟਾਈ ਗਈ, ਤਾਂ 1335 ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਤ ਕੇਵਲ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ 1850 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਾਹਟ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕ੍ਰੈਜ਼ੀਅਰ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਸੀ ਕਿ "ਡੇਲੀ" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ "ਡੇਲੀ" ਕੀ ਸੀ—ਕੇਵਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ—ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਾਹਟ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਪਰ, 1910 ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਨੀਕਲਰ ਦੇ ਮਤ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੈਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਡਬਲਿਊ. ਡਬਲਿਊ. ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਨੂੰ ਵੀ ਠਪਕਾਰਿਆ।

ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ, ਵਿਲੀ ਵਾਈਟ ਅਤੇ A. G. Daniells, ਜਦੋਂ ਉਹ "the Daily" ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ "the Daily" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ Manuscript Releases, volume 20 ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਲੇਖ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇਹ ਕਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਖੈਰ, ਇਹ 1988 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ 1988 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਵਿਲੀ ਵਾਈਟ, ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਝੂਠਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਦੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ? 1919 ਤੋਂ 1931 ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 1931 ਤੱਕ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਹੀ ਜਾਓ!! ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਇਹ ਸਿੱਖਾਏਗਾ ਕਿ "ਡੇਲੀ" ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੰਕਟੁਅਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, "ਡੇਲੀ" ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੰਕਟੁਅਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਫਸੋਸ, ਕੁਝ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਵੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਮੌਜੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਲਟ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ 1988 ਵਿੱਚ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਐਸਟੇਟ ਸਾਡੇ ਲਈ 1910 ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ, ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਅਤੇ ਵਿੱਲੀ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ "ਡੇਲੀ" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋੜ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ [ਸਾਨੂੰ] ਸਾਡੀ ਕਾਨਫਰੈਂਸ ਦੀ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਭਰਾ Daniells ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਉੱਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ;

ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵੈਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।

"...ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦਾ ਮਨ ਉਹਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ..."

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਬਾਰੀਕ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਅੰਸ਼ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ—ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੀਕ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ—ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: ਚੁੱਪੀ ਹੀ ਵਾਕਪਟੂਤਾ ਹੈ।"

ਉਹ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, *Thoughts on Daniel and Revelation*, ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਨੇ "the Daily" ਦੇ ਪੈਰਾਨਿਜ਼ਮ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਹੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲੀ ਵਾਈਟ, ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲੈਰੀ ਸਮਿਥ ਨਾਮ ਦਾ ਹੈ।

ਲੈਰੀ ਸਮਿਥ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਉਰਿਆਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਹੈ: ਡੇਲੀ ਮੁਰਤੀਪੂਜਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਖੇਟ-ਖੇਜ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਅਤਿ ਅਦਭੁਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਵੈਰੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕਥਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਗੁਣ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

“ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹੀ ਕੰਮ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਾਹਰਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣਾ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ”

ਕੀ ਕਰਨਾ? “ਵੱਡੀ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ।”

“ਦੈਨਿਕ” ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

“ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੁਨਿਹਰੇ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਜੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਮਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਜੋਂ ਵੱਡਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।”

ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28 ਵੱਲ ਵੇਖਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28 ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੀ ਅਸਲ ਜੜ੍ਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28 ਲੂਸੀਫ਼ਰ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੇ ਸੱਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਸਵੈ-ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਸੇ ਸਵੈ-ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਭਰਮ ਲਿਆਉਣਗੇ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣਾ ਭਾਗ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ, ਸਾਡੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਲਿਆਂਦਾ ਹੋਇਆ ਭਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਮਾਲੀ ਨਾਲ ਭਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਫਰਕ ਵਧੇਰੇ ਹੋ ਕੇ ਉਭਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, “ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ”? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸੀ ਸੀ।

“ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਨਾ ਐਲਡਰਜ਼ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਸਕਾਟ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਕੀਆਂ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਣ, ਕੀ ਇਹ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਕੰਮ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਵੇ? ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ,”

ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ “ਡੇਲੀ” ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਕਿ “ਡੇਲੀ” ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਿਖਲਾਈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾਪਣ ਹੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਇਨੀਅਰ ਮਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ “ਡੇਲੀ” ਦਾ ਅਰਥ ਪੈਰਾਨਿਜ਼ਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ “ਡੇਲੀ” ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ, ਤਦ 1335-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਫ਼ਰਕ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲੋਕ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁਣ।

“ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਲਿਆਈ ਜਾਂਦੀ ਉਹ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਲੂਸੀਫ਼ਰ ਹਰ ਇਕ ਚਾਲ-ਚਲਨ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ

ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਮਤਭੇਦ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਚੁੱਪੀ ਹੀ ਵਾਕਪਟਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਫਸਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਹੁਣ ਜੇ ਕੰਮ ਬਿਨਾ ਦੇਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ [ਮਤਭੇਦ] ਦੀ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।”

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ ਹਨ, ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਹਿਮੀਅਤ-ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ; ਅਤੇ ਵੈਰੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ [ਹੋਵੇਗੀ]। ਨੇੜੇ ਆਓ, ਨੇੜੇ ਆਓ। ਹਰ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਰੀਰਿਕ ਅਤੇ ਮਸਤਿਸ਼ਕ-ਨਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦੇਈਏ ਕਿ ਇਹ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਈਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਭ ਇਕਸੁਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੀ ਪਕੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ, [ਤਾਂ ਉਹ ਅਤਿ ਆਨੰਦਿਤ ਹੁੰਦਾ]।”

“ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਦਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਮੌਕਾ ਦਿਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਣਬੁੱਝ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਚੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਲੱਭਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹੀ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਜੋ ਐਲਡਰ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਕ ਪਦਵੀ ਨਾ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਪਰਿਣਾਮ ਤੱਕ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਚੁੱਪੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਲੱਭਣ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ—ਐਲਡਰ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ—ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਅਤਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਜੇਹੇ ਯੋਗ ਮਨੁੱਖ ਜੋ [ਹੁਣ] ਉਹਨਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਣਗੇ।”

“ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਦਾ ਐਸਾ ਸਰੋਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਨਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਸੱਚਾ ਧਰਮ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਭਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।”

“ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਛਪਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ: —‘ਇਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਮਨ,’ ਐਲਡਰ ਐਡਰੂਜ਼ ਲਈ ਗਵਾਹੀ। ਮਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਦੋਂ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈਣੇ ਅਤੇ ਢੇਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਮਤ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਸਕਣ ਜਦੋਂ ਐਸਾ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਸੇਵਕ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਐਸਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸੀ ਕੰਮ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਓ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਨਾ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਜਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਨੋਰਥ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਹੀ ਉਪਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ, ਜੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਦਬਾਉਣਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਉਛਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਤਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾ ਦੇਵੇ।”

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਜਲਦਬਾਜ਼ ਹਰਕਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਲ ਲਈ ਵੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣ ਲੈਣਾ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਹੁਣ ਐਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਜਲਦਬਾਜ਼ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਨਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤਿਅੰਤ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ “Daily” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਭੜਕ ਉਠੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਐਲਡਰ ਹੈਸਕਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਝੇਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਐਲਡਰ ਇਰਵਿਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉਲੇਖ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ।

“ਉਮਰਦਰਾਜ਼ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਰ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਸਾਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੋਲਣ ਲਈ ਨਾਲ ਲਏ ਬਿਨਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਸੀ? ਪਰ ਹੁਣ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ—ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਣਡਿੱਠਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜੋਸ਼ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚਲਾਓ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਐਲਡਰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਨਿਮਰ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਭਿੰਨ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕਦੇ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ [ਸਮੇਂ] ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਲਡਰ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਅਤੇ ਐਲਡਰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਹਨ।”

“ਸੱਤ ਮਨੁੱਖ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ ਪੁਨਰ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇੰਨਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਪਰਿਣਾਮ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਝੇਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਨੂੰ; [ਅਤੇ] ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਢੇਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਤੀਜਾ ਉੱਪਜੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਉਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ—ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲਈ ਕੋਈ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ, ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਦੇਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇਹੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।”

“ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹਨ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ। ਜੇ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਰੂਪਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਐਸੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਬੀਨ ਦਾਨੀਏਲਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹਨ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ।”

“ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਕਟ-ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ—ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਈਏ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੀ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਐਲਡਰ ਡੈਨਿਅਲਜ਼, [ਤੁਸੀਂ] ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀਵਾਨ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੇ ਪਦ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਛਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕਲਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਚਲਾਉਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਨਾ ਦਿਖਾਉਣ। ਸੰਕਟ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਅਨਖੇਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਮਸੀਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਇਹ ਹੋਣੀ ਹੈ,—ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸੰਕਟਕਾਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਚਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਭ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ “ਮੈਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵਾਂ,” ਜੋ ਉੱਧਾਰਕ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਮੈਂ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ, ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਦਿਵਯ ਸਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਢਾਲੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਧਾਰਕ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।” ਜੋ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਰੱਖੇ, [ਉਹ] ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਗ ਪਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਸੁਰਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਪੂਰਨ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤਾਂ ਬਚਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਜੇ ਅਸੀਂ . . . [ਇਸ ਪੰਨੇ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।]”

“ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚੋਂ ਨਕਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਸੱਚਾਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ—ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਉਸ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਜੇ ਭੁੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਣ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕੁਝ ਹੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋਗੇ? ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵੱਲ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ John Kellogg ਬਾਰੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।”

“ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਉਹਨਾਂ ਭ੍ਰਮਕ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਅਜੇਹੇ ਭਾਵ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਖਰੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਹਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਸਨ [ਇਤਨੇ ਭ੍ਰਮਕ] ਕਿ ਐਲਡਰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਐਲਡਰ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਇਸ [ਗੱਲ] ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇ—ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਭਾਵ ਹਰ ਥਾਂ ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਹਾਂ, ਐਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਰਾ Daniells ਅਤੇ ਭਰਾ Prescott ਆਪਣੀ ਅਨੁਭਵ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ[ਵਾਦੀ] ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬੁਣ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਹਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧੋਖਾ ਦੇਣਗੀਆਂ।”

ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ, ਪਰ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਧੋਖਾ ਖਾ ਜਾਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹੀ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਖਾ

ਜਾਣਗੀਆਂ, ਹੈ ਨਾ?

ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਧੋਖਾ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭਟਕਾ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉਡੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਉਹ ਪ੍ਰਬਲ ਭ੍ਰਮ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ, "Daily" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

—“ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ[ਵਾਦੀ] ਦਿੱਖ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਣ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਐਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੁਹਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦੇਣ।”

ਆਤਮਵਾਦ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰਲਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੀ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਸਾਊਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੁਏਲ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ? “ਬਗਾਵਤ ਟੋਣੇ-ਟੋਟਕੇ ਵਰਗੀ ਹੈ।” ਬਗਾਵਤ ਟੋਣੇ-ਟੋਟਕੇ ਹੀ ਹੈ।

ਸਾਊਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ?

ਸ੍ਰੋਤਿਆਂ ਵਲੋਂ: ਐਂਡੋਰ ਦੀ ਡਾਇਨ ਨਾਲ।

ਐਨਦੋਰ ਦੀ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਨਾਲ।

ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜਾ ਸਾਊਲ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਉਸ ਲੜੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਐਂਦੋਰ ਦੀ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਕੋਲ ਲੈ ਗਈ? ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਆਤਮਵਾਦ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਜਾਦੂ-ਟੋਨਾ ਹੈ।

ਜਾਦੂ-ਟੋਨਾ ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਭਰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੌਣ ਮੋਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਾਦੂਗਰਨੀ। ਇਹ ਸਭ ਤਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਜਾਦੂ-ਟੋਨਾ ਹੈ, ਇਹੀ ਬਗਾਵਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਂ ਜੋ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਦਾਨੀਏਲਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਡੈਨੀਅਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਕਿਹੜੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? “ਡੇਲੀ” ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ।

ਅਤੇ “Daily” ਬਾਰੇ ਸੱਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪੈਗਨਵਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਗਨਵਾਦ ਸਵੈ-ਉੱਚਤਾ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਧਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਧਰਮ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਇਆ।

ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਸਾਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵਿਚਾਰ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

ਅਧਰਮ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਸਟ੍ਰਾਂਗ ਦੀ ਕੌਨਕੋਰਡੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਰਮ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਧਰਮ ਲਈ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਹੈ? ਅਲਫਾ, ਅਲਫਾ। ਉਹੀ ਅਲਫਾ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਹੈ।

ਡੈਨਿਯੇਲਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕੋਟ ਇਹ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਕਦੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਸਨ? ਅਲਫ਼ਾ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਜੋ "ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁਲਾਏ ਜਾਣ" ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਗੁਆਓ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ "ਡੇਲੀ" ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕੇਵਲ ਸਿੱਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ "ਡੇਲੀ" ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਇਹ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

"ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰਮਜਨਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਵੇਖਣਗੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ [ਤਦ ਵੀ] ਉਹ [ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ] ਡਟ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ [ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ] ਵੱਡੀ ਆਤਮਿਕ ਸਮਝ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਮੈਂਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ [ਕਿ] ਜਦੋਂ ਮੈਂਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ,"

ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਓਹ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ, ਉਸ ਨੇ 'ਡੇਲੀ' ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।"

"ਜਦੋਂ ਮੈਂਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਵੇਲੇ Elder Daniells '—Daily' ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਰਸਿੰਗੋ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਮੈਂਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ। ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂਨੂੰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਜੇ Elder Daniells ਪਰਿਣਾਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ,"—

ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਦ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ।

"ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਲਡਰ ਡੈਨੀਅਲਜ਼, ਪਰਿਣਾਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇਣ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹਰ ਥਾਂ ਸੰਦੇਹਵਾਦ ਬੀਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੱਕਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹਵਾਦ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਫਸਲਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲੈਣਗੀਆਂ। Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript Release, volume 20, 17–22.

ਅੱਜ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਫਸਲਾਂ ਉੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਐਲਨ ਵਾਈਟ 2520 ਬਾਰੇ ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਸ ਅਗਵਾਈਕਾਰੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਦੈਨੀਕ" ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।